No. 383. 2
1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 4,50; voor de buitensteden *f* 5,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, *Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

Donderdag 23
WOENSDAG, 22 MAART.

STATISTIEK.

16e LIJST.

Gewestelijke Zaken der Provincie
GELDERLAND.

Bevolking op 1 Jan. 1840 . 345,762 (1)
Katholijk deel der Bevolking 131,029
Niet-Kath. „ „ „ 214 733
Verhouding: 8 Katholijken tegen 13 Protestanten.

II.

Provinciale Griffie.

Commiesen, Chefs van Afd. 1e Afd. Mr. A. A. de Ruuk (2). P
2e » P. L. D. Bauer. P
Adj. Comm. der 1e Kl. D. van der Linden. P
J. C. Geell. P
A. de Ruuk. P
W. Willemsen. K
E. W. van Heuver. P
H. Hoop. P
Adj. Comm. der 2e Kl. H. N. Meijerink. P
J. P. D. Gell. P
H. A. Vitringa. P
J. D. H. Jansen. P
J. L. L. Rupp. P
G. ter Horst. P
W. A. G. Voet. P
J. W. Guerin. P
Opzigter van het Prov. Archief S. O. A. Nijhoff. P
Klerken P. G. Purr. P
E. W. Weleman. P
J. van Dijnsen. P
A. G. Weleman. P
G. van Heuven. P
W. J. L. Overduijn. P
Boden W. Bosch. P
J. Rees. P

Waterstaat.

Inspecteur A. Gockoop. P
Conducteur G. Hendriks. K
Hoofd-Ing. der Provincie J. H. Ferrand. P
Ingenieurs M. H. Lman. P
H. P. Fijnje. P
Rijks-Ingenieur F. D. N. van Deventer. P
Aspirant-Ingenieur G. Brunings. P
Rijks-Opzigters D. Reijers. K
Fijnebuik. P
Coenraads. P
Beijerink. P
E. Kroon. P
W. Otto. P
Janssen. P
Verhoeff. K
Van Talingen. P
Lijsen. P
Bauer. P
J. H. van Seijl. P
Gelsing. P
J. Reijnders. P

Administratie der Domeinen, Wegen en Straten.
Ontvanger der Domeinen Mr. K. J. van Gennep. P

Commissie van Landbouw.

Mr. baron Brantsen van de Zijp (*President.*) P
Jhr. van de Poll. P
Baron van Lijnden van Hemmen. P
Jhr. van Brakell van den Eng. P
Mr. H. J. Dijckmeester. P
Jhr. van Nispen. K
A. Brants. P

(1) Op 1 Januarij 1847 bedroeg het getal zielen 373,383.
(2) P beteekent Protestant; K Katholijk; O Onbekend.

Mr. Staring. P
Mr. Wittewaal. P
Baron van Pallandt van Barlham. P
Baron van Wassenaar Katwijk. P
E. P. Engelenburg. P
J. R. van Maanen. P
Jhr. Feding van Berkhout. P

Hoog-Heemraadschap van Over-Betuwe.

Dijkgraaf Mr. J. Rau van Gameren. P
Heemraden Mr. S. Rees. K
A. J. Beijerink. P
B. A. van der Monde. K
A. van der Goes. P
G. de Hartog. P
Hoofd-Ingelanden M. J. de Man. P
N. G. Francken. P
J. Budding. P
E. J. van Ommeren. P
P. baron van Voorst. K
G. Voet. P
J. Putters. K
Jhr. W. van Lijnden (*Secretaris.*) P
De Ranuz (*Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van Neder-Betuwe.

Dijkgraaf Mr. van Lidt de Jeude. P
Heemraden Baron van Brakell. P
M. J. Versteeg. P
L. E. Baron van Brakel. P
H. Dijckmeester. P
D. Slingervoet. P
Mr. H. J. Rink (*Secretaris.*) P
Luttevelt (*Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van Thielerwaard.

Dijkgraaf E. W. van Dam van Isselt. P
Heemraden Dutry van Haeften. P
B. Formijnen. O
L. de Bruijn. O
G. Meerman. O
H. W. baron van Aylva van Pallandt. P
G. M. J. Kolff (*Secretaris.*) P
Van der Stam Beijerman (*Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van het District Rijk van Nijmegen.

Dijkgraaf Mr. R. Scheers van Harencarspel. P
Heemraden E. J. baron van Scherpenzeel Heusch. K
Baron Sweers de Landas. P
A. Bloem. P
G. Mos. P
P. J. Smits (*Secretaris.*) O
Jhr. Engelen van Pijlsweerd (*Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van de Maas en Waal.

Dijkgraaf Mr. A. Schouten. K
Heemraden Van der Wiel. P
J. Steekendaal. P
Hoogstraten. O
J. Meijer (*Secretaris.*) K
E. G. Boesjes (*Ontvanger.*) O

Hoog-Heemraadschap van Boemelerwaard.

Dijkgraaf Mr. J. Troost. P
Heemraden W. G. Versteeg. P
Hoffman van der Hove. P
A. de Virieu (*Secretaris.*) P
Van der Dussen (*Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van de Lijmers.

Dijkgraaf Jhr. van Nispen van Sevenaer. K
J. van Egeren (*Secretaris en Ontvanger.*) K

Hoog-Heemraadschap van het District Veluwe.

Dijkgraaf G. W. van der Feltz. P
J. Dalhuizen (*Secretaris en Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van Herwen, Aede en Pannerden.

Dijkgraaf Jhr. van Nispen van Pannerden. K
Heemraden G. Reusting. K
D. Bosman. K
J. Goris. K
A. Robbers (*Secretaris en Ontvanger.*) K

Hoog-Heemraadschap van het District Boemelerwaard.

Dijkgraaf Van Dam van Brakell. P
Van Os (*Secretaris en Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van den Ooy.

Dijkgraaf W. E. Kopp. P
Salve de Bruneton (*Secretaris en Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van het District Brummen.

Dijkgraaf P. Hondius. P
Heemraden P. Colenbrander. P
G. Beker. P
L. Hoffman (*Secretaris.*) P
J. van Mourik (*Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van Arnhem en Velpenbroek.

Dijkgraaf H. Leuting. P
Heemraden J. E. van Ommeren. P
Baron van Pallandt van Oud-Beijerland. P
H. Aveling (*Secretaris en Ontvanger.*) P

Hoog-Heemraadschap van de Drempelsche Hoogluren-sche Dijken.

Dijkgraaf Jhr. Mr. ridder van Rappard. P
Heemraden Wentink. O
W[illegible]. K
G. J. Adelink. P
Maandag (*Secretaris en Ontvanger.*) P

AMSTERDAM, 22 Maart.

Wij hebben niets stelligs vernomen, omtrent de vorming van het nieuwe ministerie. De aftredende ministers integendeel, die vroeger *quand même* hunne portefeuilles wilden behouden, schijnen nu er op uit te zijn, om het publiek herhaalde malen te doen weten, dat zij reikhalzen naar het oogenblik, waarop zij die zullen nederleggen. De heer van Rappard verklaarde het Zaturdag in de Kamer; gisteren lazen wij het wederom in de *Staats-Courant.*

Het is vreemd, de trage behoudsmannen thans zulk een spoed te zien vorderen; het is vreemd, lichtschuwe ministers nu zulk eene ruchtbare openbaarheid te zien zoeken. Waaraan ligt die verandering? Zijn ook zij bekeerd? Wij gelooven aan zulke bekeeringen niet, en zij zelven ook niet.

Als men eene reden zoeken wil, waarom zij thans zoo veel spoed en zoo veel beweging maken; zij is gemakkelijk te vinden. Het is geene andere dan gekwetste eigenliefde, met de hoop van de taak der commissie te bemoeijelijken.

Men wil het doen voorkomen, als of de commissie hetzij onwillig, hetzij onmagtig is, om een ministerie te vormen. Men geeft zich dus eenig *relief* met nu hoog op te geven van het verlangen, om maar spoedig en onmiddellijk af te treden. Men meent daardoor zijne eigenwaarde te verhoogen, en het regt te erlangen, om een vernederenden blik op de commissie te werpen.

Intusschen de commissie heeft wat anders te doen, dan zich met kwestiën van eigenliefde bezig te houden.

Wilde zij een ministerie vormen, gelijk het afgetredene, waarin ieder zijne eigene denkbeelden en inzigten had, en op talent en kennis weinig of geen acht werd geslagen; zij zoude binnen een uur tijds klaar kunnen zijn.

Maar behalve het vormen van een ministerie heeft zij eene Grondwet te ontwerpen, welke door het toekomstig ministerie zal moeten worden voorgedragen, en wier beginselen alzoo zullen moeten zijn afgebakend, alvorens een ministerie kan worden zamengesteld, dat, één van hart en ziel, die Grondwet zal moeten verdedigen en tot stand brengen.

Dat dus voor het oogenblik niets zekers van een ministerie wordt gehoord, is zeer natuurlijk. Eerst dan, als de hoofddenkbeelden der toekomstige Grondwet zullen zijn vastgesteld, zal het der commissie mogelijk zijn een wezenlijk homogeen ministerie te vormen.

Zulks is af te leiden en uit het koninklijk besluit, waarbij die commissie is benoemd, en uit den aard der zaak zelve.

De aftredende ministers maken dus eene tamelijk belagchelijke figuur, als zij nu herhaalde malen van hun reikhalzen komen spreken, terwijl zij de natie jaren lang te vergeefs hebben laten reikhalzen. Zij, die maanden tijds hebben gevorderd, om eene ellendige herziening te ontwerpen, die niets bevatte en doodgeboren ter wereld kwam; zij, die vijf maanden aan dat kinderwerk besteedden, zij gunnen nu geene vijf dagen aan eene plotseling opgeworpen commissie, om een geheel nieuw plan van grondwet te maken?!....

Dat men zich niet late bedriegen; men late zich niet misleiden. De Koning heeft gezegd geene overhaasting te willen. De aftredende ministers integendeel willen overhaasting, ten einde door overhaasting misslagen uit te lokken. Hun doel is derhalve even laakbaar als het bespottelijk is. De bezadigdheid der commissie, en het medelijdend schouderophalen der bevolking zal die veroordeelenswaardige intrigues regt doen wedervaren. Men verontrust er niemand door.

Er hebben geruchten geloopen, dat er plan bestond, om de ministeriën van Koloniën en Marine inéén te smelten. Wij gelooven, dat het ongerijmd is. Intusschen heeft het reeds velen verontrust. En inderdaad het zou een misslag zijn. Voor Marine en Koloniën valt veel te doen. Beide hebben krachtige handen noodig, om er al die partij van te trekken, welke Nederland behoeft. Brengt men nu beide ministeriën in eene hand, dan zal eene der groote belangen, of de marine, of de koloniën daarbij moeten lijden. Er is ons vooral te veel aan de koloniën gelegen, dan dat men die kan vertrouwen aan een minister, wiens zorgen verdeeld zouden zijn. Men wage toch niets met de Koloniën; de toekomst van Nederland hangt er van af.

Thans zijn hier de geruchten in omloop dat aan den Staatsraad L. van Mesritz, Inspecteur-Generaal van 's Rijks schatkist en Administrateur van 's Konings domeinen, de portefeuille van Finantiën zou worden opgedragen. Men voegt er bij, dat de Heer van Dam van Isselt, tot minister van Oorlog, en de Heer Arriëns waarschijnlijk tot minister van Marine zou worden benoemd. De Heer Rijk, die aangezocht was om aan het nieuwe ministerie deel te nemen, zou dit aanzoek geheel van de hand hebben gewezen.

Wij herhalen het, het zijn slechts geruchten, die allezins nadere bevestiging vereischen.

Wij bevelen onzen lezers en vooral den Koning Groothertog van Luxemburg den brief aan, die ons uit Luxemburg is geschreven, en die ons den sleutel geeft van de ernstige bewegingen, welke er den 15 en 16 hebben plaats gehad. Dat het groothertoglijk bestuur zorg drage van spoedig krachtige maatregelen te nemen, om regt te doen aan de billijke grieven des volks, en om vooral die lieden uit de openbare administratie te verwijderen, die zoo wel het politiek als kerkelijk gezag haten, ofschoon zij ongelukkiglijk een groot deel der civiele magt in handen hebben. Het wordt tijd, dat het gouvernement begrijpt, wat zijne belangen vorderen, en een steun zoeke bij eerlijke en loyale lieden, die in Luxemburg, evenmin als in ons eigen land ontbreken. Wij vertrouwen volkomen in onzen geliefden Vorst, die dezer dagen zulke heugelijke bewijzen heeft gegeven van zijne liefde voor zijn volk en van zijn opregten wil, om het geluk zijner onderdanen te bevorderen; hij zal ook Luxemburg's welzijn behartigen.

Zie hier den brief:

LUXEMBURG, 17 Maart.

Des avonds. Er hebben hier ernstige bewegingen plaats gehad en het heeft weinig gescheeld, of men heeft het groothertogdom tot *éene en onverdeelbare republiek* uitgeroepen. Het moge onwaarschijnlijk voorkomen; het is niettemin de waarheid.

Gij weet, dat in onze stad en omstreken, eene magtige partij bestaat. Het grootst gedeelte der ambtenaren behoort tot die partij, en verbergt het niet. Deze partij nu had het plan gevormd, om gebruik te maken van de ontevredenheid, die de plagerijen der administratie en onderscheidene grove misbruiken hadden doen ontstaan onder de bevolking van het groot-hertogdom. Zij wilden daarvan partij trekken, om het geheele land in beroering te brengen en het gouvernement omver te werpen. Sinds acht of tien dagen liepen zendelingen het land, steden en dorpen rond, om de inwoners tot oproer aan te zetten. Zij zeiden hun, dat de republiek op den 16 Maart te Luxemburg zoude worden uitgeroepen. Deze zendelingen verborgen zorgvuldig een ander gedeelte van hun plan, dat te gelijkertijd gerigt was tegen de godsdienst. De beweging had namelijk ook ten doel, om onzen vicaris apostoliek, Mgr. Laurent, uit Luxemburg te jagen, en de godsdienst te onderdrukken, met haren moedigen herder te verwijderen. Maar die bedoelingen werden ontdekt te Echternach, waar eene nieuwe vergadering was opgerigt, en waar ongodsdienstige redevoeringen waren uitgesproken geworden. Door die ontdekking werd het volk onderrigt van die veroordeelingswaardige zamenzweering en bleef op zijne hoede. Zij zetteden niettemin hun plan door, en zij riepen tegen den 16 eene groote burger-vergadering te zamen, in een hôtel te Luxemburg, ten einde te beraadslagen over een adres, dat zij den koning-groothertog wilden toezenden, om herstel van politieke grieven te vragen. Weldra echter bleek het, dat het adres ook de verwijdering van Mgr. Laurent en de vernietiging van het seminarie vorderde. De katholijke burgers, en zij maken de groote meerderheid der bevolking uit, besloten dus om in groot getal naar de vergadering te gaan, en daar hunnen bisschop en hunne godsdienstige regten te gaan verdedigen, middelerwijl zij te gelijker tijd wilden medewerken, om de wezenlijke misbruiken te doen verdwijnen. Dit besluit joeg den onruststokers vrees aan, en de vergadering werd bij gedrukte billetten afgezegd, onder voorwendsel dat de militaire autoriteiten van het fort hadden gedreigd gewapenderhand te zullen tusschen beide treden, indien de orde gestoord werd.

De kwaadwilligen kondigden vervolgens aan, dat het adres op verscheidene plaatsen zoude worden gelegd, om door de ingezetenen te kunnen worden onderteekend.

De katholijke burgerij, verontwaardigd over de stoute woelingen dier leiders, besloot op hare beurt, een adres aan den Koning ten gunste van Mgr. Laurent te rigten, en zij legde dat ter teekening aan het bureau van de bibliotheek der goede boeken. Een groot aantal ingezetenen verscheen er gedurende den geheelen dag. Omstreeks zes ure des avonds deed de partij eene poging, om de stad in onrust te brengen. Eenige groepen begaven zich naar het verblijf van den bisschop, waar zij riepen: Weg met den hertog! Weg met den bisschop! Middelerwijl drongen anderen in het lokaal, waar de petitie ter teekening lag, en begonnen tot het volk te spreken, om het op te zetten. De verontwaardigde menigte viel op hen aan, wierp hen de deur uit en begaf zich, ten getale van meer dan duizend, naar de woonplaats van den bisschop, roepende: Leve Monseigneur! Van daar wilde zich de menigte naar de vergaderplaats der onruststokers begeven, ten einde die te vernielen; maar hare woede keerde zich weldra tot den burgemeester, den heer Pescatore, een der warmste hoofden van de drijvers, en tegen wien de bevolking zeer verbitterd is. Men smeet er de glazen in. Daarna ging de menigte uiteen.

Evenwel, daar zij een aanval vreesde tegen het huis van haren herder, vormde zij eene burgerwacht, die gedurende den nacht van den 16 op den 17 het huis bewaakte.

Op dit oogenblik is alles rustig. Maar men kan de verbittering lezen in de oogen van hen, die hunne zoo kwaadaardige plannen hebben zien mislukken, en er valt niet aan te twijfelen, of zij zullen beproeven zich te wreken.

Dat God het hart van onzen Koning-Groothertog verlichte, opdat hij begrijpen moge, van welken kant zijne ware vrienden staan, en hij maatregelen moge nemen in het belang der ingezetenen van ons schoon land, die hem met hart en ziel zijn toegedaan. X....

Het is niet ongepast hier te herinneren dat bij besluit van den 15den, den dag waarop Z. M. den president der Tweede Kamer de bewuste heugelijke mededeeling deed, Z. M. tevens voor het groot Hertogdom de censuur heeft afgeschaft.

ZWOLLE, 21 Maart. De aanzienlijkste ingezetenen dezer stad hebben een dank-adres aan Z. M. en tevens eene petitie aan de Tweede Kamer ingeleverd, waarin zij onder anderen verzoeken: vrijheid van godsdienst-oefening binnen de muren, afschaffing van de Eerste Kamer; het beginsel van de emancipatie der slaven, enz.

Men verneemt uit Arnhem, dat de Wel-Eerwaarde Heer J. Willemsen, pastoor aldaar, benoemd is tot aartspriester van Gelderland, in de plaats van wijlen den Hoog-eerw. Heer M. Terwindt.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

's GRAVENHAGE, 22 Maart.

In de zitting van heden zijn ingekomen twee wetsontwerpen, het een tot verhooging van hoofdstuk VIII der begrooting voor 1848 (Marine), het ander tot gelijke verhooging van hoofdstuk X (oorlog), verzending naar de afdeelingen.

De heer van Goltstein heeft ter gelegenheid van de aanbieding dezer ontwerpen, die met ons defensiewezen in naauw verband staan, aanleiding genomen om het volgende op te merken.

Spr. vindt de verzending naar de afdeelingen natuurlijk gepast en voorgeschreven door de Grondwet en het Reglement van Orde, maar het geldt hier een ontwerp dat betrekking heeft tot de verdediging des Vaderlands, en derhalve eene zaak van vertrouwen op het bestuur. De eerste vraag is dus uit welke leden dat bestuur bestaat; of dezelve geschikt zijn tot de hun opgelegde taak en of zij beginselen zijn toegedaan in overeenstemming met die, welke deze Kamer bezielen. Maar dat bestuur is evenwel nog niet tot stand gekomen; wij kennen de mannen nog, aan wie hetzelve zal worden opgedragen, en de beginselen waarop het zal zijn ingerigt. Eene overweging derhalve van de thans aangeboden ontwerpen is onder deze omstandigheden niet wel mogelijk. Er bestaat dus eene dringende behoefte tot vestiging van een bestuur en openbaarmaking van deszelfs beginselen. Spr. wenscht deze opmerking te maken om te doen zien, hoe groot de behoefte was aan de zamenstelling van een bestuur. Hij stelt alle vertrouwen in de door Z. M. benoemde commissie, maar hij acht het van zijn pligt om hier te doen kennen waaraan thans eene zoo dringende behoefte bestaat. In vele andere opzigten wordt die behoefte ook nog gevoeld. Het is de treurige tijding van het overlijden van 's Konings zoon; zij heeft hier te lande de rust des gemoeds veroorzaakt, omdat de rouw waarin het Koninklijk huis gedompeld is, voorzeker ook is overgegaan in de harten der burgers; dat alles is waar en wij behoeven dus geene vrees meer te koesteren voor dat uitbundig vreugdegejuich, noch voor die woeste kreten als hier gehoord werden; want ieder die dit op nieuw zou willen beginnen, zou zich zeer zeker aan de algemeene verachting prijs geven en de algemeene verontwaardiging der burgerij gaande maken; maar, schoon ook die vrees geweken zij, kunnen er evenwel andere dagen opkomen, waarin het volks-leven in volle kracht zou kunnen ontwaken. Wij weten het hoe in naburige landen een heerschende tuimelgeest verwoestingen bij verwoestingen aanrigt, en wij kennen het spreekwoord en moeten het ook in toepassing brengen, dat als de vlam uitbarst in het huis des buurmans men voor eigen haard moet zorgen.

Dat alles in aanmerking genomen, meent hij dat daaruit ten duidelijkste volgt hoe dringend de behoefte is aan de vestiging van een bestuur, dat op bepaalde grondslagen rust, ten einde er rust worde geboren in de regering en opdat alle vrees verdwijne voor mogelijke onrust in dit land.

Hij verzet zich niet tegen de verzending der ontwerpen naar de afdeelingen, maar vindt haar doelloos, zoo lang er geen bestuur is opgetreden dat zijne beginselen van Regering heeft geopenbaard.

In dezelfde zitting is ook aangenomen het heden in discussie zijnde ontwerp betrekkelijk de verleening van dispensatie aan de Aken-Maastrichtsche spoorweg-maatschappij.

Voorts heeft Z. Exc. de minister van finantiën, op vraag van den heer Gouverneur, inlichtingen gegeven nopens het tot dusverre onuitgevoerd blijven van de wet houdende verleening van schadeloosstelling wegens militaire inundatien.

Eindelijk heeft dezelfde minister eenige ophelderingen gegeven nopens de wijze van dekking der uitgaven, vereischt tot de heden ingediende ontwerpen betrekkelijk de defensie wezen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 Maart. Gisteren heeft eene vereeniging van meer dan vijf-en-twintig bankiers zich tot den minister van finantiën vervoegd, ten einde den vervaldag van alle wissels op nieuw veertien dagen uit te stellen. De minister heeft dit echter verworpen. Eene commissie werd daarop gevormd en heeft den minister vier nieuwe voorstellen gedaan, die beloofd heeft, deswege ten eerste met de bank te raadplegen.

— Het voorloopig bewind heeft bij verschillende besluiten 1e. den generaal Subervic, minister van oorlog, benoemd tot kanselier van het Legioen van Eer, ter vervanging van den maarschalk Gérard; 2e. den heer Arago, minister van marine, tijdelijk benoemd tot minister van oorlog; 3e. de regtbanken van koophandel voorloopig gemagtigd om door een vonnis in het hun ressort aan iederen handelaar, zulks verzoekende, een uitstel van betaling van drie maanden toe te staan (Deze surseance zal echter op aanvrage van elken belanghebbende kunnen worden ingetrokken); 4e. den burger Caussidière benoemd tot prefect van politie van het departement van de Seine; 5e. de werklieden aangemaand tot hunnen arbeid terug te keeren.

Den 17 dezer heeft de maire van Parijs een besluit genomen, houdende, dat onder geen voorwendsel hoegenaamd, de kerken aan hare bestemming onttrokken mogen worden. Dit besluit is veroorzaakt geworden door de vorderingen van sommige lieden, die wilden dat de kerkgebouwen genoemd zouden worden, om er volksvergaderingen in te houden.

— De heer de Thom, gezantschaps-raad van de Oostenrijksche ambassade, heeft aan den heer Lamartine de gebeurtenissen te Weenen op eene officiëele wijze medegedeeld in eene nota, welke de krachtigste betuigingen van vriendschap jegens Frankrijk bevat.

— Er heerscht aan de munt eene groote bedrijvigheid. Dagelijks worden er omstreeks 200,000 stukken van 5 fr. geslagen. De rijke lieden brengen hun zilvergoed daarheen en laten het vermunten, hetgeen van alle zijden voordeelig is. Door dit kostbaar metaal in geld te doen veranderen, vermeerderen zij de circulatie der contanten in het rijk. Zij, die het verkoopen, krijgen alzoo geld

eene goedkopere wijze dan als zij vaste goederen beleenen of roerende verkoopen moeten, als renten of aandeelen, waarvan de prijs daalt naarmate van het geldgebrek of de hoeveelheid der aanbiedingen. Bovendien zal dit voor het vervolg weder veel werk verschaffen aan zilversmeden enz., welk vak in Parijs zoo belangrijk is.

— De nationale garde welke op 1 Febr. 56.751 bedroeg, telt thans een effectief van ruim 190.290 man.

— De verkiezingen der nationale garde zijn uitgesteld tot 5 April.

— Men gelooft, dat, indien de drie door de koningin van Spanje naar San Sebastian afgezonden rijtuigen tijdig genoeg aldaar aankomen, de hertogin van Montpensier den 20 te Madrid zijn zal. Men denkt, dat de hertog zijne doorluchtige echtgenoote zal verzellen.

— Lieden, die de prinsen van Joinville en Aumale te Malaga gesproken hebben, zeggen, dat de prinsen zich naar Gibraltar begeven, en van daar naar Engeland, om naderhand naar de Vereenigde Staten van Amerika over te steken.

ENGELAND.

LONDEN, 20 Maart. Berigten uit de fabriek-districten luiden vrij ongunstig, uithoofde van de gisting, die thans overal heerscht, zijn de orders van het buitenland zeer beperkt.

— Dezer dage is eene krachtige memorie, door vele obligatiehouders geteekend, aan Lord Palmerston overhandigd. Daarin wordt de wet, door het congres van Peru, in dato 21 October 1845 goedgekeurd, aangehaald; dezelve luidt:

1°. Het Gouvernement zal heiliglijk en in alle opzigten nakomen de overeenkomstem met bijzondere personen, zoo ingezetenen als buitenlanders, wanneer en door welke regering ook gesloten.

2°. Alle de contracten met constitutionele administratien aangegaan, zullen het eerst voldaan worden, beginnende met de oudste en zoo vervolgens; terwijl de contracten, gesloten met gouvernementen *de facto*, op gelijke wijze zullen volgen.

Volgens de laatste berigten uit Peru, is er weder een nieuw Guano-contract tot stand gekomen voor eene som van £ 166,000. — Het schijnt dat een achtste gedeelte in Obligatien à pari kan gestort worden.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 21 Maart. Uit Aken wordt gemeld, dat te Vaels op Nederlandsch grondgebied, door eenige personen uit eerstgenoemde stad eene vergadering is gehouden, waarin ten gunste der radicale hervorming gesproken en besloten is eene belangrijke demonstratie te doen. Ten gevolge van het door den Koning van Pruissen uitgevaardigd patent, heeft er te Aken eene schitterende illuminatie plaats gehad.

— Aan den prins van Pruissen, door Z. M. tot gouverneur-generaal der Rijn-Provincie en Westphalen benoemd, en die zich sinds des avonds van den 13 dezer binnen onze muren bevindt, is volgens het *Milit. Wochenblatt*, de inspectie opgedragen over de legerafdeeling, welke uit de 3e en 4e armee-corpsen is zamengesteld.

— Uit Keulen is ll. Zondag door aanzienlijke burgers een adres naar Berlijn afgezonden, waarin zij zich beklagen, dat in het koninklijk patent geene toezegging is van 1) het regt van vereeniging, 2) volksvertegenwoordiging, 3) volkswapening, 4) amnistie, 5) instelling van de Jury, 6) burgerlijke en staatkundige gelijkstelling van alle staatsburgers zonder onderscheid van godsdienst.

Aan de bisschop, die vergund heeft de Duitsche Bondsvlag op den Dom te planten, is Maandag ll. een driewerf herhaald *Vivat* toegebragt.

— Het is opmerkelijk dat de groote omwenteling, welke thans in Pruissen's hoofdstad is tot stand gebragt, toe te schrijven is aan dezelfde reden, welke de dynastie van Orleans ten val heeft gebragt, namelijk aan een misverstand, hetwelk op eene vreedzame menigte had doen vuren: te Parijs voor het hôtel Guizot; te Berlijn voor het koninklijk slot.

— Uit Carlsruhe wordt dd. 18 Maart gemeld: »Van den kant van Oostenrijk en Pruissen is aan de Zuid-Duitsche Staten verzocht, om hunne beschikkingen te maken voor het eerlang in Dresden te houden minister-congres. Doch zoowel onze regering als die der andere Staten hebben dit van de hand gewezen, en wel, gelijk er bijgevoegd wordt, met een beroep op de binnen kort te Frankfort plaats zullende grijpen onderhandelingen over eene bondshervorming. In het belang van de eenheid en eensgezindheid van alle Duitsche regeringen, zou het te wenschen zijn, dat de grootere Staten dit laatste denkbeeld omhelsden en het eerstgenoemde lieten varen.

»Onze grondheerlijke adel heeft aan de Eerste Kamer verklaard, dat hij bereid is, van zijne zijde alle mogelijke offers te brengen, en van alle leenregten, die hij nog bezat, af te zien; een stap, die een anderen tijd als den tegenwoordigen, beter gewaardeerd zou zijn geworden."

— Men schrijft uit Breslau, dd. 17 Maart het volgende: »Gisteren had men alhier onlusten. Een aantal fatsoenlijke inwoners had zich naar de woningen dier heeren begeven, welke in de stedelijke vergaderingen zich de volksgunst hadden weten te verwerven, ten einde hun een *vivat* te brengen. Op den *Ring* gekomen, stootten zij plotselijk op eene troep van circa 30 kurassiers, onder den ritmeester Axelleben, die zich niet schaamde, om zonder de minste aanleiding op de rustige burgers in te houwen, waardoor drie burgers, schoon niet gevaarlijk, toch meer of min zwaar gekwetst werden. De burgerwapening is afgekondigd, doch er zijn nog geene wapenen afgegeve.

De gouverneur heeft beloofd geene troepen in de stad te zenden, zoo lang de stedelijke overheid die niet zal verlangen. De studenten hebben zich met de burgers in gemeenschap gesteld. Alle winkels zijn gesloten. Niemand vertoont zich op straat zonder driekleurig lint. De nacht is rustig doorgebragt. De brutale handelwijze der kurassiers zal streng onderzocht worden.

Vorst Metternich bevindt zich alhier en woont bij den prins-bisschop, zijne echtgenoote is bij graaf Brandenburg gehuisvest.

— Opmerkelijk, doch tevens ontmoedigend zijn de woorden des konings van Hanover, gerigt aan eene aanzienlijke deputatie des volks, die hem om vrijheid van drukpers kwam verzoeken.

»Volledige en onbepaalde vrijheid van drukpers, zeide Z. M., zoudt gij zelve niet willen, mijne heeren. De opheffing der censuur is bovendien niet toereikend om den toestand der pers te regelen. Daartoe zijn nieuwe bepalingen en waarborgen noodig tegen het misbruik der pers, waaromtrent het onvermijdelijk is, dat ik vooraf met mijne naburen en bondgenooten alsmede met mijne landstenden raadplege. Ik beloof niets wat ik niet zeker ben te kunnen volbrengen. Ik kan derhalve in dit opzigt geene groote toezeggingen doen, zoo lang ik niet weet wat ik voor de censuur in de plaats wil stellen. Die verzekering wil ik u echter wel geven, dat ik uwe verlangens zoo ernstig mogelijk in overweging zal nemen."

— Te Munster zijn, ten gevolge der onlusten, ettelijke personen in hechtenis genomen. In Weenen is het volk dronken van vreugde; men heeft de paarden van 's Keizers rijtuig willen afspannen. In Keulen zijn drie gevangenen weder vrijgelaten; de burgerwapening is in werking. In Dusseldorp en Aken heeft men geïllumineerd en blijft het onrustig. In Elberfeld is de rust hersteld. In Wetzlar en aan den Tauber heerscht groote gisting onder de boeren. Ook in het Birkenfeldsche en Lippsche is men sterk aan het woelen. In Leipzig verwacht men dat de ex minister von Conneritz in staat van beschuldiging worde gesteld. Het communismus tracht zich aldaar onder de laagste volksklassen te vestigen.

BERLIJN, 19 Maart. Bij de gisteren door ons opgegevene ministers, moet nog gevoegd worden de benoeming van den direkteur-generaal der belastingen, Kühne, tot minister van finantien ad interim.

— Men kan zich bijna geen denkbeeld vormen van de uitgebreidheid en kracht, die de strijd nog gedurende den nacht verkregen heeft. Niet slechts bijzondere klassen, maar men kan zeggen, de gansche burgerij en bovenal de schuttersgilden, hebben daaraan deel genomen. Van de verdedigers der tallooze en voor een gedeelte ontzagchelijk sterke barricaden verhaalt men schier ongeloofelijke trekken van heldenmoed en verachting van den dood.

De hevigste strijd had plaats in de Koningstraat, doch te gelijker tijd ook in bijna alle deelen der stad. De verbittering tegen de militaire maatregelen en magtsontwikkeling heeft ongetwijfeld daartoe de aanleiding gegeven, doch zonder de in de laatste dagen van uur tot uur aangroeijende politieke spanning, zou de strijd bezwaarlijk die uitgebreidheid hebben verkregen. Alhoewel de troepen geen terrein verloren hebben beschouwt, het volk zich echter als overwinnaar; want heden morgen ten 11 ure is aan de gezamentlijke troepen, eenige infanterie, die in de kazerne geconsigneerd, is uitgezonderd, bevel ontvangen om de stad te verlaten.

Het volk heeft zich met voorbeeldige achting voor wet, orde en openbare veiligheid gedragen; geene buitensporigheden, van welken aard ook zijn er voorgevallen. De gewonden en dooden zijn in het koninklijk slot gebragt, alwaar tusschen den koning en het volk, met betrekking tot de ten toon gestelde gesneuvelden een zeer pijnlijk tooneel heeft plaats gehad. Het volk eischte dat de koning, die op het balkon verschenen was, naar beneden zoude komen, en op de begeerte der menigte betuigde de koning, met ontblooten hoofde, zijne achting voor de gewonden en dooden.

Een tweede oploop van een geheel anderen aard had iets later plaats in een der tuinen van het slot. Eene menigte lieden, voorafgegaan door den politie-president te paard, begaf zich in dezelve, en toen op hare kreten de Koning zich vertoonde, weergalmde er een eindeloos hoera-geroep, dat eindigde met eene treffende wending van zeer bijzonderen aard. Op eenmaal hief deze digte menschenmassa een koraalgezang (*Nun danket alle Gott*) aan, met eene orde en stichtelijkheid, welke den diepsten indruk maakten.

Zoo hebben er voorzeker vele tooneelen van zeer onderscheiden aard plaats gehad; immers de gansche dag was slechts eene aaneenschakeling van de meest onverwachte overgangen. Tegen den morgen alle uitzigt op het hernieuwen van den verbitterden strijd; toen, plotselijk de vrede gesloten door het eenvoudigste middel; zonder dat er verder eenige wraak gepleegd werd; tegen drie uur het herstel der orde door de wapening der burgerwacht, welke hoofdzakelijk in het koninklijk slot bijeen trok; eindelijk ten 9 ure, algemeene illuminatie, gejuich, jubelkreeten en vreugdeschoten onder de Linden, nabij het slot, en nergens meer eenig spoor van zamenrotting, en niets dan vreedzame wandelaars, in geen buitengewoon aantal.

Doch in welk een treurig licht vertoont zich dit alles, wanneer men denkt aan het verlies, van zoovele menschenlevens! Het is voorshands nog onmogelijk om met den minsten schijn van waarschijnlijkheid deswegens eene opgave te doen, wij zullen daartoe latere berigten afwachten. Intusschen is het zeker dat het verlies der troepen onvergelijkelijk grooter moet geweest zijn; de burgers streden wel is waar met de grootste dapperheid, doch waren in allen gevalle gedekt door hunne voordeelige stelling." Het is eene daadzaak dat de strijd door den aftogt der troepen plotselijk is gestaakt; het is voorts eene daadzaak dat de elkander opvolgende staatkundige concessiën slechts weinig indruk maakten, grootendeels niet bekend en nog veel minder in aanmerking genomen werden.

Op het punt van afdrukken ontvangen wij de verachterde Duitsche berigten. Zij bevestigen de reeds bekende tijdingen. Er zijn te Berlijn ettelijke officieren gesneuveld. De Koning heeft eene volle amnistie en eene lands-kollekte voor de betrekkingen der gesneuvelden bevolen.

De dagbladen uit Polen melden niets van hetgeen in dat land voorvalt. De regering van den Czaar schijnt alle mogelijke voorzorgen te nemen, dat de weerklank van hetgeen thans in Europa voorvalt, niet in het vaderland van Sobieski doordringe. Maar al die voorzorgen zullen niet baten. Polen kon al ligt in weerwil van 's keizers ijverige bemoeijing, in den zin krijgen zijne aloude regten terug te eischen, en het schandelijk juk af te schudden, waaronder het thans onverdiend zucht.

MUNCHEN, 17 Maart. In de heden namiddag gehoudene zitting van de Kamer der Afgevaardigden, hield men zich bezig met het benoemen van candidaten tot de presidentsplaats. Bij de eerste stemming, waarbij 123 leden tegenwoordig waren, verwierf de heer Heintz, lid van het hof van appel, 114 stemmen.

Heden heeft de koning eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij hij aan de gravin van Landsfeld: Lola Montez, het regt van naturalisatie ontneemt. De minister van justitie heeft dien ten gevolge, en »vermits de gravin niet aflaat de rust in de hoofdstad en in het geheele land te verstoren," de bevoegde autoriteiten gelast Lola, waar men haar vinden mogt, in hechtenis te nemen en naar de naastbijgelegene vesting te vervoeren, om haar vervolgens aan een geregtelijk onderzoek te onderwerpen.

— Gisteren avond werd onder het volk de volgende tijding, door den burgemeester van Munchen onderteekend, verspreid: »Vermits op nieuw het gerucht geloopen heeft, dat de gravin van Landsfeld zich in de stad of in derzelver nabijheid bevindt, geeft men krachtens een besluit des ministers van binnenlandsche zaken te kennen, dat, naar luid van particuliere berigten van Carlsruhe dd. 14 dezer, uit eene geloofwaardige bron geput, de gravin van Landsfeld juist dien dag was doorgereisd, zich naar Frankfort begevende.

Het schijnt dus nog een raadsel te zijn of Lola werkelijk hier is geweest dan niet; ten minste de autoriteiten willen het gaarne, welligt op allerhoogst bevel, als twijfelachtig voorstellen.

— Het policie-gebouw ziet er van binnen deerniswaardig uit. Het is grootendeels verwoest, en een aantal arbeiders zijn bezig met het herstellen der aangerigte schade. Op alle hoeken der straten leest men: Aan de burgers en inwoners van München wordt te kennen gegeven, dat een adres aan de Kamer der Afgevaardigden op de groote zaal van het raadhuis ter onderteekening ligt van 's morgens 8 tot 's avonds 6 ure."

De publicatie des konings betreffende Lola Montez, heeft aan de bevolking veel genoegen gegeven.

ITALIE.

ROME, 12 Maart. Eene deputatie van Franschen begaf zich den 7 dezer naar den gezant, graaf Rossi, om hem te berigten, dat dien avond eene demonstatie zou worden gedaan, bij welke men voornemens was het wapenschild van Frankrijk van zijn hotel af te rukken. De gezant verklaarde, nog niet één regel officieel uit Parijs ontvangen te hebben. Wat het wegnemen van het Fransche het wapenbord betrof, hiertoe kon hij nog niet besluiten, vermits het pauselijke wapen er naast hing en hij alzoo het verlof daartoe van de pauselijke regering moest vragen. Hij reed daarop met de beide leden der deputatie naar den Cardinaal-Staatssecretaris, stelde hem de zaak voor, en men kwam overeen, in plaats van

de wapens, de drie-kleurige vlaggen uit te steken, die aan beide regeringen toebehooren.

— De officieele *Gazeta di Roma* van den 10 dezer bevat thans de volgende zamenstelling van het kabinet van den Kerkelijken-Staat: Z. Em. de Cardinaal *Antonelli*, president van den raad en minister van buitenlandsche zaken; *Gaetano Recchi*, minister van binnenlandsche zaken; de advokaat *Francisco Sturbinetti* minister van gratie en justitie; (de Cardinaal Roberti blijft opperste auditeur); Mons. *Carlo Morichini*, aartsbisschop van Nisibi, minister van finantiën; de heer *Marco Minghetti*, minister van openbare werken; vorst *Aldobrandini*, minister van oorlog; de advokaat *Giuseppe Galletti*, minister van politie. De ministers van het onderwijs en van den handel, de Cardinaal *Mezzofanti*, en graaf *Pasolini* behouden hunne posten.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 22 Maart.

GRAANMARKT

Tarwe tot vorige prijzen met goeden handel, 128 ℔ b. Pools. *f*358, 360; 134 ℔ Mecklenb. *f*295; 130 ℔ Neustad *f*285; 126 ℔ Gron. *f*220; 126, 27 ℔ n. Vriess. *f*222, 225; 128 ℔ Zeeuws. *f*255; 121 ℔ Vriess *f*203; 133 ℔ Rostock. *f*300; 128 ℔ Vr. Smet *f*185.

Rogge prijshoudend 115, 117 ℔ Petersb. *f*150, 160; 120, 121 ℔ n. Inl. *f*168, 170; 122 ℔ dito *f*175; 125 ℔ dito *f*182; 115 ℔ Petersb. *f*152 in cons.; 116 ℔ Archangel *f*150 in entr. contant

Garst als voren 96 ℔ Oostvriesch Winter *f*115.

Haver zonder handel.

Boekweit zonder handel.

Koolzaad. Kromhorn £vl. 48; Groning. 48½; Wismar 50; Eider 51. Op 9 Vaten Olie in April ek. £vl 54; Sept. en Oct. 56½, 7. *Raapolie* per t/w *f* 34¼; Vliegend *f* 32¾, 33; primo Mei ek. *f* 31½, ¾; Sept *f* 31¾, 32; Oct. 32 Nov. 32, ¼; Dec. *f* 32¼. *Lijnolie* per t/w. 26¼; Vliegend 2¼.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

			21 MAART 4½ u. gebl.	22 MAART		4 u.	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	40⅛	40	a	40⅝	40
Dito Dito	3	»	46¾	46¾	»	47⅛	46⅞
Dito Dito op resc.	3	»			»		
Dito Dito	4	»	60	59⅝	»	59¾	59⅝
O. I. Leening	4	»			»		
Amortis. Syndic.	3½	»			»		
Handel-Maatschappij	4½	»			»		
Haarlemmermeer	5	»			»		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	»	70		»		
Aand. Holl. S. M.	4½	»			»		
BELGIE	4½	»			»		
Dito	2½	»			»		
Dito bij Rotschild	2½	»			»		
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»	8½	8½	»		
Dito Dito van 510 £		»	7 13/16	7 9/16	»	7¾	7¾
Dito bij Dito onb. st.	5	»	7 11/16	7	»	7½	
Dito	3	»	21	21	»		
Dito Binnenl. à 6 m	3	»	15 13/16	15⅞	»	16 1/16	16⅛
Coupons Ardoins		»	7¼	6⅝	»	6¾	
Passive		»			»		
Deferred		»			»		
Fransche Uitgest.		»			»		
PORTUGAL, te Londen	3	»		14	»		
Dito Dito	4	»	14⅝	14⅞	»		
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»		
RUSL. Ob. H 1798 en 1816	5	»	88	86½	»	87½	87½
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	86¾	86	»	87	87
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»			»		
Dito bij Hope	4	»	63	63½	»		
Dito bij Stieglitz en C°.	5	»			»		
Cert. te Hamburg	5	»			»		
Inschrijving in Assignat.	6	»			»		
Cert. van Dito	6	»			»		
POLEN, Certific.	4	»			»		
Dito Aand. met Loten fl 300		*f*			»		
Dito Dito fl 500		»			»		
AMERIKA, Phil. Bank	6	pCt			»		
Dito	5	»			»		
Dito Bank-Actiën		»			»		

Oost., Met. 5 pc. 62; 2½ pc. 30⅝, 32, 31½; Mexico 5 pc. 11¾, 12, 11¾; Ecuad. 1⅝; Gren. 1 pc. 15⅝; Griek 5 pc. 2 1/16, 2⅛ enk.

Koers van het Geld: Beleening 6 pCt.. Prolong. 6 pCt. Wissel-Disconto 5 pCt.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 33⅞; Zigt dito 34½; 2/m. Londen 11 75; Zigt Londen 11.85; 3/m. Lisbon. 40; 3/m. Porto 40; 2/m Petersb. 1.84.

PARIJS, 21 Maart. Fr. 3 pc. 51; id. 5 pc. 72; Bank-Actiën 1675; Belg. 1840, 5 pc. 66; id. 1842, 5 pc. 69½; id. 2½ pc. 35; Nap. 5 pc. 68; Piemont 810; Rom. leen. 59.

Men heeft in de laatste dagen geene faillissementen van eenig belang waargenomen.

MADRID, 14 Maart. Act. Sch. 3 pc. 23; id. 5 pc. 13⅞; Uitgest. Sch. 4⅜; id. Coup. 10.

ANTWERPEN, 22 Maart. Spanje Ard. 5 pc. 8½.

LONDEN, 20 Maart. Cons. op tijd 81 a 81¼; Holl. 2½ pc. 41 a 42; id. 4 pc. 61 a 62; Portug. 4 pc. 14 a 15; Rusl. 1822, 5 pc. 86 a 88; Spanje 5 pc. 11½ a 12; id. 3 pc. 21½ a 22.

Men had heden, ten gevolge der tijdingen uit Weenen en de daardoor geheel verdwenen vrees voor oorlog, eene rijzing in de fondsen verwacht, maar het schijnt, dat de finantiëele crisis, die thans ook de groote industriëele huizen aantast, dit heeft belet. De 3 pc. is wel op gelijke hoogte als Zaturdag gebleven, maar de 5 pc. is 2 fr. en de Bankactiën zijn 75 fr. achteruitgegaan, terwijl de Schatkist Billetten tegen 3 pc. verlies verhandeld zijn.

INGEZONDEN STUKKEN.

WIJ WILLEN GELIJKHEID.

Ieder Nederlander, die het wel meent met zijn vaderland, heeft zich verblijd over de gewigtige gebeurtenis van deze laatste dagen. De Koning heeft gehoor gegeven aan den wensch van zijn volksgezind hart, en zich ontslagen van eene coterie, die zich tusschen hem en zijn volk plaatste, en meer hechtte aan versletene vooroordeelen, dan aan de eischen van den tijd, en de billijke verwachtingen van eene orde- en vredelievende natie.

Eere hem, en dat het werk door hem begonnen, eerlang voor vorst en volk rijpe vruchten drage!

Doch, zal dit geschieden, zoo moet ieder burger naar de kracht van zijn vermogen en invloed daartoe medewerken. Het vertrouwen van den vorst moet door het vertrouwen van het volk worden beloond! Geen blind en lijdelijk gelooven en hopen! Neen, ijverige en verstandige medewerking, zoo als het vrije menschen past. Daardoor alleen kan in de tegenwoordige hagchelijke omstandigheden, nationaliteit en troon bewaard blijven. Eenstemmigheid en vooral opregtheid!

Aan den Koning, die de gebreken van ons ziek en verdorven staatsligchaam, wil kennen, ten einde heil en genezing aan te brengen, mag de waarheid niet verzwegen worden. Dat ware landverraad!

En nu zeggen wij het hem met eerbied en vertrouwen: een zeer groot aantal zijner onderdanen, omtrent de helft der inwoners van het koningrijk, is in den meest onnatuurlijken toestand geplaatst; zij zijn teregt misnoegd en ontevreden.

De staatsinstellingen verleenen aan de Katholijken gelijke aanspraak als aan de Protestanten, om door hunne talenten en braafheid het gemeenschappelijk vaderland ten dienste te zijn; maar historische herinneringen aan vroegere staatsvormen, gevoegd bij de bekrompen coteriegeest dergenen, die tot heden aan het bestuur waren, hebben die bepaling der Grondwet in de practijk te niet gedaan. De Katholijken zijn van alle betrekkingen, die eer of invloed geven *facto* uitgesloten: zij zijn langzamerhand afgedaald tot den staat van *proletariers*, die wel hunne kinderen voor het vaderland, hunne belastingen voor de schatkist opbrengen, doch niet of bijna niet deelen in de voorregten der maatschappij. Hoewel steeds getrouw aan orde en pligt, werden zij, als behoorden zij niet tot het Nederlandsche volk, als hadden zij andere belangen, dan die van het vaderland, door kortzigtige staatslieden in verdenking gehouden; naar hunne stem werd niet geluisterd, hunne beste bedoelingen werden miskend.

Dit kan, dit mag zoo niet blijven.

Met zoo vele andere wanbegrippen der ouderwetsche politieke maximes, moet ook dit laatste verdwijnen, dat meer dan alle andere de krachten van onzen Staat verlamt. Regtvaardigheid voor allen. In de ure des gevaars, heeft het vaderland de hulp van al zijne kinderen noodig! Zoolang die overtuiging niet algemeen is gevestigd, niet wordt opgenomen in de tegenwoordig zoo krachtige publieke opinie, zoolang zal Nederland zwak blijven, omdat het in zich zelve verdeeld is, omdat het uit twee *caste's* van heerschers en onderdrukten bestaat.

Maar zoo als alle goed van den Koning komt, zoo moet ook hier van den troon de genezing komen. De gelegenheid is daartoe voorhanden. Er zijn onder de Katholijken zeer vele mannen van talent, van algemeen erkende braafheid en liberale beginselen; mannen die aan de hoogste betrekkingen eer zouden aandoen, en door geenerlei antecedenten aan vroegere verkeerdheden zijn gebonden. De Koning roepe twee of meer hunner in zijn nieuw ministerie: hij plaatse er eenige in zijn kabinet, bij de onderscheidene departementen van algemeen bestuur; hij toone in één woord dat hij de Katholijken niet veracht, noch wantrouwt, dat hij hen noch ongeschikt, noch onwaardig keurt, om den staat op eene eervolle wijze te dienen. En weldra zal dat Koninklijk voorbeeld allerwege navolging vinden, en de oudste en diep ingekankerde wonde, waaraan ons vaderland lijdt, zal genezen zijn.

Z. Y. X.

CORRESPONDENTIE.

Op het schrijven van onzen geabonneerde v. L. zijn wij eenig antwoord schuldig. De statistieke opgaven wegens de gewestelijke ambtenaren der provincie Noord-Braband met naauwlettendheid doorloopende, heeft de schreeuwende ongelijkheid, welke ook in die bijna uitsluitend katholijke provincie bestaat tusschen het getal katholijke en protestantsche ambtenaren, hem, met eene billijke verontwaardiging vervuld, eene verontwaardiging, die te heviger werd, naarmate hij bespeurde, dat met schier alle betrekkingen, waaraan eenig aanzienlijk geldelijk voordeel verbonden is, bij uitsluiting der katholijken, alleen protestanten begunstigd zijn. Dit brengt onzen geabonneerde tot de vraag, of het dan niet duidelijk blijkt, dat wij katholijken systematisch onder het afgetreden regerings systeem verarmd werden? En opdat dit boos opzet van dat vervolgzieke systeem in een hel daglicht worde geplaatst, stelt onze correspondent voor, te gelijk met de godsdienstige belijdenis der ambte naren, in onze Statistiek, tevens de opgave mede te deelen der belooningen aan de verschillende ambten verbonden.

In antwoord op dit voorstel strekke het volgende: op eene gelijke wijze als wij in staat zijn geraakt, opgave van de godsdienstige belijdenis der beambten te deelen, wij ook gemakkelijk in staat kunnen gesteld het bedrag der aan de verschillende ambten bonden belooningen te vermelden. Mogten de omstandigheden het dan ook noodzakelijk of nuttig maken, zullen dan niet in gebreke blijven, aan het voorstel onzen correspondent gevolg te geven. Eerst echter palen wij ons tot de wederlegging der aantijging, meer dan ongerijmde aantijging, dat bijna alle op bedieningen zich in de handen der Katholijken bevin

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.